

Bezzubý blog 05 Juraja Štubniaka

- CZ24 News | 3. května 2022

Zdravím vás milí priatelia!

Ďakujem všetkým za krásne želania, ktoré som dostal pri príležitosti sviatku môjho mena. Doba sa neustále zhoršuje, síce po malých krôčikoch, aby to nebolo nápadné, ale smer a cieľ sa nemení. Bude treba veľa odhodlaných „Jurajov“, aby sa koleso dejín začalo točiť nejakým, aspoň trochu znesiteľným smerom. Možno by nezaškodilo zapojiť aj Sv. Juraja, ktorý má s likvidovaním drakov a ostatných „reptiliánov“ svoje skúsenosti a nepochybne aj želané výsledky.

Dnes je opäť zaujímavý dátum a to nielen pre nositeľov spomínaného populárneho krstného mena, ale pre všetkých. Prvý máj sa viaže u niekoho so sviatkom jari, ale napríklad u notorikov bol vždy túžobne očakávaný, lebo sa otvárali pivné záhradky. Za minulého režimu, pamätníci si určite spomenú, bol tento deň spätý s povinnou účasťou na manifestácii a tiež s povinným vyzdobovaním okien československými a sovietskymi zástavami. Pivo sa čapovalo na ulici a zelovoce pretekali importovaným ovocím, ktorého bolo neuveriteľný dostatok. Na chuť banánov v tento deň sa jednoducho nedá zabudnúť.

Dnes nie je problém s tropickým ovocím, to je dostupné v každej predajni, ktorá je vlastnená nejakým zahraničným reťazcom v súlade s výpredajom všetkého národného do cudzích rúk. Problémy sa presunuli na iné platformy. Je veľmi smutné, že mnoho našich spoluobčanov vymenilo za „banány“ celý svoj život a budúcnosť svojich detí. Nečudujme sa potom, že to ide s našou krajinou dolu vodou. Možno mal ten škaredý Jarko pravdu, keď nazval obyvateľov tejto nesvojprávnej hrudy zeme opicami. A možno ani nie, lebo ani opice by sa nevzdali bez boja svojho územia a svojho štýlu života. Sme horší ako opice!

Čím sa vyznačuje suverénny štát? Hranicami, vlastnou a svojbytnou štátnou štruktúrou, svojimi zákonmi, svojimi bezpečnostnými zložkami, vlastným nezávislým súdnictvom a legislatívou.... a mohli by sme takto pokračovať ďalej. Ale načo? Postačí jedna otázka za všetky. Je Slovensko ešte suverénny štát? Alebo je to už len krajina, lepšie povedané flak na mape. Alebo ešte presnejšie je to čierna diera na mape Európy, ako veštecky a celkom bohužiaľ presne začala krvavá Madla.

Môžeme si na každý jeden aspekt predošlého odstavca odpovedať sami. Hranice ešte máme ako tak svoje, uvidíme dakedy. Z juhu si už tradične brúsia zuby fóliovníkari, určite nejaké chútky by sa našli aj od lačného a čoraz nepochopiteľnejšieho severného suseda. Konšpiračné teórie o Veľkej Galícii zatiaľ považujem za sci-fi, ale kto vie, ako to bude o pol roka? Ešteže naši starší bratia na nás kašlú, lebo vedia, že majú dosť svojich problémov a netreba im naviac tie naše.

Vlastné štátne štruktúry síce máme, ale ich funkčnosť je diskutabilná. Štátna správa je prelezená rodinkárstvom a korupciou do takej miery, že zrovnávať ju s nejakým Balkánom je vyslovená urážka Balkánu. O svojbytnosti tu nemôže byť ani reči. Zbojnícka družina vydávajúca sa za súčasnej doby za vládnu koalíciu síce deklarovala boj proti korupcii, ale asi zabudli špecifikovať, že len proti korupcii opozičnej. Koaličná korupcia prekvitá takým tempom, že bývalí vládni činitelia to nestačia ani necitlivo vnímať.

I najmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘÍSPĚT

Ohýbanie práva bolo v našej čiernej diere vždy národným športom, ale mám pocit, že jeho úroveň už definitívne upadá. Lebo s ohýbaním sa už nikto nezdržuje. Už sa rovno láme cez koleno! Ako so všetkým, aj tu je recept ten istý - NA HULVÁTA! Táto zberba sa už ani neobťažuje svoje nelegálne činy skrývať. Sú zrejme presvedčení, že je väčšina národa úplne osprostená (a tu musím uznať, že tento odhad nie je ďaleko od pravdy) a tých, ktorým ešte funguje šedá kôra mozgová buď kúpia, alebo zničia. Čo bude efektívnejšie.

Spoločnosť sa rozpadá veľmi rýchlym tempom. Nevieť ako vy, ale ja sa bojím už ísť aj lekárovi, na úrad, nedajbože by som mal do činenia niečo s naším súdnictvom. Všade cítim neodobnosť, korupciu a zákernosť. Jedným slovom zlo. Možno, že je to len moja paranoja, ale stretávam ľudí, ktorí sú podobného názoru. Neverím, že sa to z nás stalo len za posledné dva roky, zodpovednosť je aj na predošlých vládoch, to si musíme otvorene povedať.

A na záver to najlepšie!

Armáda. Máme vôbec nejakú národnú armádu? Alebo len skupinu profesionálnych žoldnierov, ktorým je jasné, že sa v civilnom živote nebudú mať tak dobre a preto slepo poslúchajú. Mne ako nadporučíkovi v zálohe nemusí nikto vysvetľovať, že systém armády je založený na rozkazoch a tie sa musia bez reptania vyplniť. Inak sa nejedná o armádu, ale o diskusný krúžok.

Preto by som chcel poukázať na zlomové momenty v našej histórii. Zrejme to nebol rozkaz, keď slovenské jednotky prebehli počas Druhej svetovej vojny na ruskú stranu a neskôr vytvorili vlastný pluk, ktorý prešiel od Buzuluku až do Prahy. Bolo to iste na guľku do zátylku, lebo v tom čase to bola dezercia a prebehnutie, iným slovom zrada, ale zo širšieho kontextu to bol aktívny hrdinský boj proti nacizmu a fašizmu.

Armáda na Slovensku zaregistrovala heslo :„Začnite s vysťahovaním“, ktoré 29. augusta 1944 vydal veliteľ Vojenského ústredia Slovenskej národnej rady pplk. gšt. Ján Golian jednotlivým posádkam zapojeným do prípravy Slovenského národného povstania, čím dal pokyn na začiatok aktívnej obrany proti okupácii územia Slovenska nacistickým Nemeckom. Netreba tu dlho polemizovať, ale určite bola táto skutočnosť jednoznačne proti vtedajšej vládnej politike Slovenského štátu.

Ako by sa naša profesionálna armáda, ktorá má podobu skôr víkendového záujmového krúžku, zachovala dnes? Armáda z rozkazu náčelníka Veľkej hlavy robila podržtašku polícii pri represiiach voči slovenskému obyvateľstvu počas testovania národa na poslušnosť. Rozhodne pochybujem, že by v dnešných časoch mohlo zaznieť to legendárne Svobodove: „Armáda pújde s lidem.“

Nie armádu, ktorá by stála za občanmi tejto krajiny (dúfam, že vy, ktorí ste citliví na slovo krajina si uvedomujete, že ho používam zámerne), tú nemáme. A čo viac, každým dňom sa zbavujeme aj tých chatrných prostriedkov, ktoré sme mali na akú takú obranu. Krajina, ktorá sa zbaví svojej protivzdušnej ochrany je len krajinou, už nie je štátom. Vymenili sme vlastnú akú-takú PVO za cudziu, ktorá je zapožičaná a je pod cudzím velením. Inými slovami zverili sme svoju bezpečnosť zdrapu papiera. Nebolo to v histórii prvý krát a opäť sme sa nepoučili.

Modroknižkový náčelník ubezpečoval, že naše stíhačky nedáme, lebo by sme stratili kontrolu nad našim vzdušným priestorom. Teraz keď sa dohodlo, že nás budú chrániť poľské stíhačky (až do momentu, kým nedostanú iné príkazy), tak sa ideme zbaviť aj toho lietajúceho „šrotu“. Nie že by som chcel podceňovať poľakov, ale oni budú mať o chvíľu svoje problémy a na nás nebudú mať možno čas. A potom ten tupec začne mávať rukami a kričať „Jsem orel, jsem orel“? Ako v tom vtipe?

A možno je to aj dobre, ak si svoju štátnosť nevieme ubrániť, tak si ju nezaslúžime. A čím skôr budeme mať toto prechodné obdobie za sebou, tým lepšie.

Boh s nami!

Sledujte nás na Telegramu: t.me/cz24news

AUTOR: Juraj Štubniak

[ZDROJ](#)